

РЕШЕНИЕ

№ 38506

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8460** по описа за **2025** година докладвано от съдия Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. М. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. срещу Решение № 1790 от 16.05.2025 г., постановено по АНД № 3929/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 108-ми състав, с което е изменено Наказателно постановление № 8488 от 20.12.2023 г., издадено от началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ в дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 от Закона за пътищата му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 от ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „В“, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движението на извънгабаритни и/или тежки ППС, като е намален размерът на глобата на 1 500 лв.

В жалбата се поддържа, че решението на СРС е неправилно, поради нарушение на материалния закон и е необосновано. Излагат се доводи, че нарушението е неправилно квалифицирано. Касаторът счита, че би могъл да носи отговорност само по чл. 177, ал. 3 ЗДвП, а не по приложената разпоредба на чл. 53 от ЗП. Моли да бъде отменено оспореното решение в обжалваната му част и изцяло НП.

Касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява. В депозирана молба чрез адв. И. не възразява да бъде даден ход по делото в нейно отсъствие.

Ответникът – Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуалния си

представител, гл. юрк. Н. в писмено становище, оспорва жалбата и излага доводи за правилност на решението. Моли същата да бъде оставена без уважение и потвърдено оспореното решение на СРС, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. При евентуалност прави възражение за прекомерност.

Редовно призован, ответникът не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XIV касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

СРС е установил, че на 08.12.2023 г. около 10:40 ч., на път II-18, км. 24+500 преди разклона за [улица]в посока [населено място] – [населено място], А. М. А., главен инспектор в Агенция „Пътна инфраструктура“, и колегата му Б. П. спрели за проверка МПС с четири оси, с две управляеми оси, марка М., с рег. [рег.номер на МПС]. В хода на проверката било установено, че водачът на МПС е Ц. М. К. и същият извършвал превоз на фракция без надлежно разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата, съгласно изискванията на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Извършено измерване с технически средства – надлежно калибровани електронна мобилна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС модел PW-10 № K0200009, преминала последваща метрологична проверка на техническата изправност на 12.06.2023 г. и ролетка № 1307/18/ (5 м), при което било констатирано, че при измерено разстояние между осите 1.40 м, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос

на МПС била 29.750 тона, при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., като превишаването било с 10.750 тона. С оглед извършеното измерване и съгласно чл. 3, т. 2 от Наредбата, при превишаване на максимално допустимите норми по чл. 7, то пътното превозно средство се явявало „тежко“. Предвид това и съгласно чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „В“, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредбата посоченото ППС можело да се движи единствено с разрешително за преминаване по пътищата, отворени за обществено ползване, каквото водача не притежавал.

При така установеното на 08.12.2023 г. А. А. съставил срещу водача К. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 9974 за извършено нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „б“ от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като същия бил подписан от актосъставителя и един свидетел при установяване на нарушението, след което бил предявен на нарушителя, който го подписал без възражения. Такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН на 20.12.2023 г. В. А. началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ издала обжалваното НП, с което на Ц. М. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева за описаното нарушение. Препис от НП бил връчен на К. на 20.02.2024 г., а на 29.02.2024 г. е депозирана жалба срещу него.

Първостепенният съд е установил фактическата обстановка въз основа на гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля А. М. А., както и въз основа на писмените доказателства по

делото, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, а именно: заповед № РД-11- 247/31.03.2022 г. издадена от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, заповед № РД-11-246/31.03.2022 г. издадена от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, заповед № А-616/11.09.2018 г., издадена от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, 3 бр. декларации за съответствие, ЕО сертификат за одобряване на типа номер ТСМ 128/04-4103, писмо с вх. № 333411/21.10.2024 г. от началника Регионален отдел – П. към Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, Български институт по метрология, протокол от последваща периодична проверка на електронна везна РW-10 № K0200009 от 12.06.2023 г., заявление за проверка № 000029-31174/12.06.2023 г. от АПИ, протокол за измерване на превозно средство № 125/08.12.2023 г., експедиционна бележка № 33611001901/08.12.2023 г., пътен лист Серия № 406670, свидетелство за регистрация на МПС - част II №[ЕИК], разписка за връчване на АУАН от 08.12.2023 г., известие за доставяне от „Български пощи“ ЕАД от 20.02.2024 г., товарителница.

За да измени НП, съдът е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН – АУАН е съставен в деня на извършване и установяване на нарушението, а НП е издадено 12 дни след съставянето на АУАН. Според СРС както в АУАН, така и в НП обстоятелствата по извършване на нарушението са описани ясно, точно и конкретно, описани са дата, място и начин на извършването му в съответствие с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като фактическото описание на нарушението съответства на дадената правна квалификация.

На следващо място, първостепенния съд е приел, че от обективна страна по делото несъмнено е установено, че управляваното от К. ППС към момента на проверката е било „тежко“ по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, понеже при разстояние между осите 1.40 м, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС е била 29.750 тона при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, като превишаването е било с 10,750 тона. Установено е още, че към момента на осъществяване на превоза, водача на ППС не е разполагал с разрешително за преминаване на тежкото ППС по пътищата, отворени за обществено ползване, издадено от администрацията, управляваща пътя, поради което е нарушил цитираните разпоредби, като е направил извод, че в случая се касае за хипотеза на „специално ползване на пътищата“. Според СРС задължение да следи за надвишаването на максимално допустимото натоварване на ППС е вменено именно на водача на ППС. По отношение на размерът на наложената глоба е счел, че се касае за първо по ред нарушение от страна на К., но от друга, че управляваното от него ППС е било значително претоварено – с над 10 тона, при което значително се увеличава рискът от увреждане на пътната инфраструктура поради което с оглед степента на обществена опасност на извършеното и нарушителя целите по чл. 12 от ЗАНН биха могли да бъдат постигнати и с по-нисък размер на глобата, но над минималния, а именно 1 500 лева, поради което и НП е изменено в този смисъл.

Решението на районния съд е валидно, допустимо, но неправилно.

Безспорно е, че нарушението е квалифицирано по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, според който движението на тежки ППС без разрешение е забранено. Санкционирано е по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, в който е предвидена санкция „глоба“ от 1 000 до 5 000 лв. за нарушителя. Превозното средство правилно е определено като „тежко“ по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11, тъй като е надвишило допустимото по чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ натоварване. По аргумент от чл. 8, ал. 1 от Наредба № 11 движението на тежки ППС е допустимо само с разрешително, каквото в настоящия случай не е представено.

На следващо място съдът счита, че касаторът не може да носи отговорност по чл. 53 от ЗП за

нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП. Действително, съгласно чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11, водачът на ППС е сред лицата, на които се съставя акт, когато при проверка се установи движение без разрешително.

В тази връзка настоящия състав следва да отбележи, че след постановяване на съдебното решение на СРС е прието Тълкувателно постановление № 2/08.10.2025 г. на Върховният административен съд - ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС по тълкувателно дело 5/2023 г. С него се дава задължително тълкуване на въпроса: „Нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата или такова по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата извършва водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за движението на това пътно превозно средство?“. Видно от диспозитива на решението: „Водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза“.

От мотивите е видно още, че „Законът за движение по пътищата (ЗДвП) урежда правилата за движение по пътищата, изискванията към превозните средства и водачите, правата и задълженията на участниците, както и санкциите при нарушения. Основната му цел е опазване на живота, здравето, имуществото и околната среда. Законът за пътищата (ЗП) регулира отношенията, свързани със собствеността, ползването, изграждането, поддържането и финансирането на пътищата, както и управлението на тяхната безопасност. Затова и субектите, както и съставите на нарушенията по двата закона, са различни.“

Разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 2 ЗДвП изисква превозните средства да не надвишават установените норми за размер, маса и натоварване на ос. Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ определя тези стойности и реда за движение на извънгабаритни и тежки ППС. При движение без разрешение водачът носи административнонаказателна отговорност по чл. 177, ал. 3, т. 1 ЗДвП – глоба от 500 до 3 000 лв. Субект на нарушението е водачът, който фактически управлява ППС. Нормата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП забранява движението на извънгабаритни и тежки ППС без разрешение на администрацията, управляваща пътя. За това нарушение чл. 53, ал. 1, т. 2 ЗП предвижда глоба от 1 000 до 5 000 лв. Субекти тук са собствениците на ППС или лицата, извършващи превоза (превозвачите), които са длъжни да поискат разрешение по реда на чл. 15, ал. 3 от Наредба № 11/2001 г. „Специално ползване на пътищата“ включва превоз на тежки товари, поставяне на съоръжения, рекламни обекти и др., като това става с изрично разрешение по Наредбата за специалното ползване на пътищата (ПМС № 179/2001 г.).

Водачът, който управлява ППС по трудов договор, без да е собственик или превозвач, не носи отговорност по ЗП, защото няма задължение да иска разрешение. Той отговаря само по ЗДвП (чл. 177, ал. 3, т. 1). Собственикът или превозвачът, който не е поискал разрешение, носи отговорност по ЗП (чл. 53, ал. 1, т. 2). Това следва от принципа на чл. 24, ал. 1 ЗАНН – административнонаказателната отговорност е лична.

В случая, касаторът е санкциониран като водач на МПС. От приложения пътен лист, талон на товарния автомобил и спедиционна бележка се установява, че товарът се превозва от дружеството „Венков Инженеринг“ ООД, което е и собственик на товарния автомобил. Не е установено касаторът да е собственик на фирмата, напротив справка в ТР установява, че собственици на капитала са А. В. В. и Г. А. Т.-В., а управител е А. В. В.. От това следва, че съгласно цитираното тълкувателно постановление, касаторът не може да носи отговорност за нарушението на чл. 26,

ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ и чл. 8, ал. 1, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ по чл. 53, ал. 1 от ЗП. Той не е субект на това нарушение. Водим от изложеното, настоящия състав счита, че решението на СРС следва да се отмени и да се постанови отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1790 от 16.05.2025 г., постановено по АНД № 3929/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 108-ми състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 8488 от 20.12.2023 г., издадено от началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ в дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на Ц. М. К., ЕГН [ЕГН] на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 от Закона за пътищата му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 от ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „В“, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движението на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Решението е окончателно.